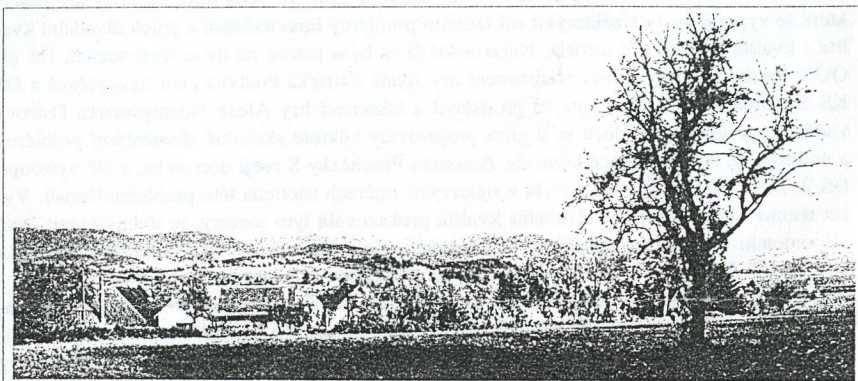

Větrník

sobota

17. října 1998

Loučení, loučení...

Každým rokem se v tuto chvíli obracím k vám všem, kteří jste tu s námi prožili přehlídkový týden. Vždy jsem měla svůj poslední výstup pečlivě připravený. Letos mi nějak nezbyl čas.

Netěšte, ještě než zavřu desky, chvíli tu vydržím.

Chtěla bych vám říci, že je mi líto, že přehlídkový den nemá 48 hodin, abych stačila s každým z vás popovídat si o divadle, o starostech v práci, o rodině, o dění kolem nás. Jenom tak mám možnost se k vám, kteří spoluvytváříte ojedinělost týdenního divadelního kvasu, přiblížit a získat tak od vás rady a nápady, kterých nikdy není dost.

Během týdne zaznělo tady mnoho moudrých, ale i zbytečných slov. Tak už jen krátce:

*jste hodní, že jste k nám zase přijeli,
jste laskaví, že jste měli letos s námi trpělivost
jste zlatí, že umíte přiložit ruku a rozum k dílu,
jste milí, že víte, kdy je čas skončit,*

byť jste pro nás nevysychajícím zdrojem energie a inspirace.

Mějte se hezky po celý příští rok a přijedte zas, věřte, že budete vítáni.

Dobrý večer!

Nashledanou 9. až 16. října 1999

Svatava Hejralová, předsedkyně přípravného výboru

Závěrečné slovo poroty

Vážení přítomní,
milí divadelní přátelé.

Bylo by zbytečné chodit kolem horké kaše a nezačít tuto zprávu poroty rovnou konstatováním, že úroveň letošní přehlídky byla nižší, než jsme zvyklí z předešlých ročníků. Bylo by ovšem i zpozdilé, kdybychom se z toho pokoušeli vyvodit jakékoliv obecnější závěry. Teprve další léta ukážou, zda šlo o neúrodu jednoho roku nebo případně o začátek dlouhodobější tendence. Je už teď ovšem možné říci, že důvody této nižší úrovně jsou dva. První spočívá v tom, že se na Krakonošově divadelním podzimu 1998 ve větší míře objevily inscenace, které se vypořádávaly s některými základními problémy inscenačními a jejich divadelní kvalita i kvalita sdělení tím utrpěla. Nejzřetelnější to bylo patrně na dvou inscenacích; DS při OÚ z Kozlovic, který zahrál představení hry Johna Patricka Podivná paní Savagerová a DS KS Bystřice u Benešova, jenž se představil s inscenací hry Alexe Koenigsmarka Ostrovy vzdálené. V obou případech se u nich projevovaly některé skutečně elementární problémy a nedostatky. Ani inscenace komedie Antonína Procházky S tvou dcerou ne, s níž vystoupil DS Žluticeňan při DK Žlutice nebyla v některých směrech ušetřena této problematičností. Vyčet těchto souborů, jejichž divadelní kvalita prokazovala tyto mezery, je třeba doplnit ještě připomenutím inscenace pohádky Josefa Lady a Alexe Koenigsmarka Nezbedné království. Divadlo KLYH z Lysic ovšem i tak odvedlo průměrnou standardní úroveň, kterou se vyznačují inscenace pohádek v našem amatérském divadle. Stalo se tak především díky dobře řešené a realizované výpravě a solidní hudebně-pěvecké složce, byť na druhé straně o nejlustnějších divadelních kvalitách inscenace svědčí to, že nejzajímavější dějovou akcí byly přestavby mezi jednotlivými výstupy. Tyto inscenace, o nichž byla nyní řeč, vytvořily na vysoké přehlídce kvantitativně dost silnou linii a tím přispěly ke snížení celkové úrovně její soutěžní části.

Druhým důvodem této nižší úrovně bylo to, že chyběly výsostně špičkové inscenace, které by dospěly k vyzrálému divadelnímu tvaru a byly inspirativní i svou originální režijní nápaditostí. I když: nepochybně nápaditá byla režie textu Miroslava Švandrlíka a Karla Čejky Rodiče se zbláznili. Divadlo Duha Polná tu předvedlo opět své stylové postupy, svou schopnost vytvářet s nadsázkou a nadhledem inteligentní, poučenou a vtipnou divadelní zábavu. Leč tentokrát byla tato nápaditost vynaložena na text velice slabý, jenž nijak tvůrce inscenace neinspiroval. Takže jsme konzenkenců mohli obdivovat to, co divadlo bezpečně Duha umí, než abychom se potkali s inscenací, která by nás překvapila něčím neočekávaným. Překvapil naopak DS Bratří Mrštíků z Bošeradic. Zvolil si pro sebe zcela neobvyklý text veselohry Branislava Nušice Paní ministrová, v níž jej nepochybně zaujaly některé sociální akcenty s jasným aktuálním dopadem do našeho dneška. Překvapivost této inscenace se ještě stupňovala tím, že soubor úspěšně zvládl prostředí salónů a na této půdě salonní komedie vzniklo několik velmi dobrých hereckých výkonů. Bylo to zřejmě i na velmi dobré realizaci kostýmní složky představení. Přes tento v mnoha směrech dobře zvládnutý krok do oblastí, s níž zatím bošeradičtí nemají téměř žádné zkušenosti, zůstal však otevřen základní problém celkového žánrově stylového ladění inscenace komedie, která velmi závažná témata nabízí v lehkém tónu.

Obraz letošní přehlídky ve Vysokém by ovšem nebyl úplný, kdybychom nepřipomněli výrazný podíl absolventů Kurzu praktické režie, který před pěti lety ve Vysokém svou čin-

nost začal a skoro symbolicky ve svém závěru letošní vysockou přehlídku tak výrazně poznamenal. Projevilo se to především v dramaturgické orientaci, která jde jinými cestami, než jsme u většiny venkovských souborů zvyklí. Už soutěžní představení DK Jaroslav při KaSS Luže to potvrdilo naprosto průkazně. Soubor si zvolil aktovku dnes už klasika absurdního dramatu Slawomíra Mrożka Na pustém ...? /Na širém moři/. Utkal se tak samozřejmě s textem velmi náročným, vyžadující neobvyklé inscenační postupy. I když se mu nepodařilo zcela zdolat nástrahy této volby, odvahu a touhu po sdělení závažných myšlenek v neobvyklém divadelním tvaru je třeba ocenit. Toto zaměření mladých absolventů Kurzu praktické režie potvrdila i dvě nesoutěžní představení. Inscenace textu Shelagh Delaneyové Chuť medu se stala na bázi osobní výpovědi pevně uchopenou a jasnou interpretací tématu hledání identity mladého člověka. Kolektivní dílo absolventů KPR vzniklo v průběhu přehlídky během šesti dnů a text Romana Sýkory Sodomogomora dozrál i v tomto krátkém čase do překvapivě celistvé podoby na jevišti. Je to text současný; ne svým námětem, ale způsobem svého uspořádání a znova prokázal onen zájem nastupujících režisérů z KPR o ty divadelní cesty, které nejdou tradičními směry.

V těchto souvislostech nebude pak asi náhodou, že inscenace, která nejvyváženěji a nejdůsledněji ve všech složkách realizuje inscenační záměr, se zrodila z tohoto divadelního proudu. Mladá režisérka, absolventka KPR, uchopila Rodinu Tótů Istvána Orkénye jako komediálně laděné podobenství o groteskně absurdním šilenství našeho světa. V tomto duchu rozehrála a přesně pointovala situace a dala tím hercům jasnou motivaci jak k jednotnému stylovému provedení postav, tak i k charakterizaci jak jednotlivců tak jejich vzájemných vztahů. DS MKZ Horšovský Týn se tak na vysockém jevišti představil ve světle, v němž jsme ho doposud neznali; nepochybně mu podněty, jež dostal jak z jinak orientované dramatiky než té, kterou hrál doposud i z jinak zaměřené inscenační praxe prospěly.

I když na počátku této zprávy bylo řečeno, že by bylo zpozdilé na základě inscenací, které byly představeny na národní přehlídce venkovských divadelních souborů zobecňovat, pak přece jenom na závěr bude snad možné vyslovit jistou naději, perspektivu pro příští léta. Dalo by se to formulovat se vši opatrností tak, že trendy a orientace, které naznačila nastupující skupina mladších a mladých režisérů, by mohly být rozšířením palety jak textů, tak zejména výrazových prostředků jevištní realizace venkovských souborů. Nelze než vyslovit přání, aby tomu tak skutečně bylo a aby už jubilejní národní přehlídka ve Vysokém v příští roce alespoň nějak tuto tendenci potvrdila.

Prof. Dr. Jan Cisař, předseda poroty

Na návrh odborné poroty Krakonošova divadelního podzimu, národní přehlídky venkovských divadelních souborů 1998, jsou udělena tato čestná uznání:

Janě Juchelkové	za roli Paní Paddyové ve hře Johna Patricka Podivná paní Savageová
Aleně Chalupové	za roli Živky ve hře Branislava Nušiče Paní ministrová
Antonínu Korábovi	za roli Rysty Todoroviče ve Branislava Nušiče Paní ministrová
Ivaně Malé	za roli Ágiky ve hře Istvána Örkényho Rodina Tótů

Na návrh odborné poroty Krakonošova divadelního podzimu, národní přehlídky venkovských divadelních souborů 1998, jsou udělena tyto ceny:

Petru Vaňkovi	za roli Romana Máčka ve hře Miroslava Švandrlíka a Karla Čejky
Rodiče se zbláznili	
Ivaně Bradáčové	za roli Libuše Šimandlové ve hře Antonína Procházky S tvou dcerou
Radku Omastkovi	za roli Čedy ve hře Branislava Nušiče Paní ministrová
Janu Korábovi	za roli Dr. Ninkoviče ve hře Branislava Nušiče Paní ministrová
Michalu Pivoňkovi	za roli Listonoše ve hře Istvána Örkényho Rodina Tótů
Václavu Kuncěšovi	za roli Tóta ve hře Istvána Örkényho Rodina Tótů
Bohuslavu Žilkovi	za hudební nastudování hry Miroslava Švandrlíka a Karla Čejky
Radku Mazurovi	za návrh a realizaci scény a kostýmů ke hře Josefa Lady a Alexe Ko-
Gabriele Vaškové	za režii hry Istvána Örkényho Rodina Tótů
Divadelnímu souboru MKZ Horšovský Týn	za inscenaci hry Istvána Örkényho Rodina Tótů

Na návrh odborné poroty Krakonošova divadelního podzimu, národní přehlídky venkovských divadelních souborů 1998, bylo rozhodnuto o nominaci do programu Jiráskova Hronova 1999, celostátní mezidruhové přehlídky amatérského divadla:

MKZ Horšovský Týn s inscenací hry Istvána Örkényho Rodina Tótů

Na základě vyhodnocení ankety je udělena cena diváka

Divadlu DUHA Polná za inscenaci **Rodiče se zbláznili**

*****

MINOLTA

Větrník, zpravodaj 28. národní přehlídky vesnických divadelních souborů Krakonošův divadelní podzim. Vydává přípravný výbor NP VDS. Redakce Alexandr Gregar, Alenka Exnarová. Technické zpracování Ing. Josef Hejral, Pavlína Vaňková, fotografie Ivo Mičkal, Standa Šmíd, tisk Minolta Zdarma